

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

Nro 10 • Perjantaina 25. toukokuuta 2012

63. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 23 %)

Matka Karjalan sydämeen

Pöytyän Elisenvaaran koulun kahdeksas- ja yhdeksäsluokkalaiset venäjän kielen opiskelijat tekivät huhtikuussa vaihtovierailumatkan Elisenvaaraan Venäjälle.

Oli kulunut vajaan vuoden verran aikaa siitä, kun kuusi venäläistä oppilasta ja kaksi opettajaa saapui vierailulle kouluun Elisenvaaran koulusta Venäjältä. Huhtikuun lopulla me venäjän lukijat olimme vihdoin lähdössä viikon mittaiselle vastavierailulle kaimakouluun. Vaikka olimmekin innoissamme matkasta ja halusimme malttamattomina tavata venäläiset ystävämme, emme tienneet mitä odottaa matkalta.

Nella Kuisma, Amanda Kaila, Emilia Sihvo ja Tiia Lipponen toimivat vuosi sitten majoittajina venäläisille vaihtovierailijoille, joten he olivat tavanneet osan porukasta jo aikaisemmin. Pauliina Rantaselle ja Verner Nissilälle kosketus venäläiseen kulttuuriin ja ihmisiin oli kuitenkin ensimmäinen. Me kaikki olimme opiskelleet venäjää ainakin vuoden verran.

Vieraanvaraisuus oli omaa luokkaansa

Pitkän bussimatkan jälkeen saavuimme vihdoin Elisenvaaran kylään. Koululla meitä vastassa olivat majoittajaoppilaat perheineen. Kun ensimmäisen kerran ajoimme kylän läpi, se vaikutti hieman ränsistyneeltä. Talot olivat ulkomuodostaan huolimatta sisältä hyvin kauniita ja moderneja. Kylästä löytyivät myös mitä ystävällisimmät ihmiset.

Perheet olivat erittäin mukavia ja ottivat meidät lämpimästi vastaan. Vieraanvaraisuus oli suorastaan häkellyttävää ja olimme hyvin onnekkaita päästessämme keskelle ve-

Vaihtovierailijat Kurkijoen rannalla.

Taustaa

Elisenvaaran yhteiskoulu perustettiin vuonna 1927 Elisenvaaraan Kurkijoen pitäjään.

Talvisodan jälkeen Suomi menetti Karjalan, ja sen seurauksena Elisenvaaran koulukin siirrettiin evakkoon Kanta-Suomeen. Koulun uudeksi sijaintipaikaksi tuli jatkosodan jälkeen Suolahti Keski-Suomessa.

Vuodesta 1948 lähtien koulun sijaintipaikaksi tuli Karinaisten kunnan Kyrön aseman-

seutu. Siirron syynä oli alueelle asutettujen kurkijokelaisten toive saada koulu takaisin kurkijokelaisten käyttöön. Nykyisin koulu sijaitsee Pöytyällä, sillä vuonna 2005 Karinaisten ja Pöytyän kunnat yhdistyivät uudeksi Pöytyäksi.

Elisenvaaran koulu ja lukio Pöytyällä ja Elisenvaarskaja shkola Elisenvaarassa Venäjällä aloittivat keväällä 2011 vaihtovierailutoiminnan. Venäläiset oppilaat vierailivat koulullamme toukokuussa 2011 ja vastavierailu Venäjälle tehtiin 23.4.–27.4.12.

näläistä perhettä ja sen arkea. Kulttuurierot olivat kiinnostavia, esimerkiksi ruokaillessa ei käytetty veistä ja ruoat annosteltiin valmiiksi lautasille.

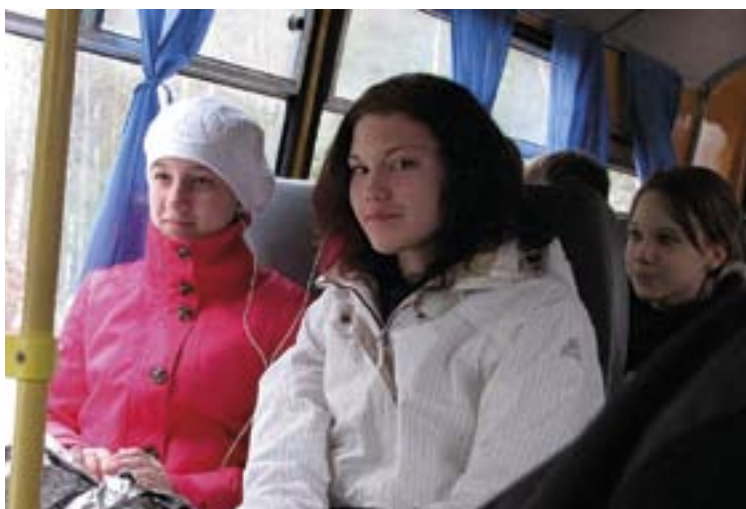
Venäläinen ruoka oli hyvää ja sitä oli paljon. Ruokaa tarjottiin usein ja teetä juotiin tiheään tahtiin. Pääsimme maistamaan myös monia perinneherkkuja, kuten borssikeittoa, pelmeneitä, salsikia ja blinejä.

Vika ja Verner opiskelevat kemialla venäjäksi.

Jatkuu sivulla 10

Emilia, Nella, Amanda, Tiia ja Julia tutkimassa erilaisia havupuulajeja Tohtori Winterin huvilalla Laatokan rannalla.

Alyona, Tiia ja Pauliina matkalla Sortavalaan.

Tässä lehdessä

Kurkijokimuseo

avaa kesäiset ovensa 3.6. Avajaispäivänä oven takaa löytyy runsaasti kurkijokelaista perinnettä, kahvia ja pullaa sekä uusi pirteä kesäyöntekijä Riina Hakanen.

Riinaan tutustutte tarkemmin sivulla10

Museon avajaisilmoitus sivulla3

1800-luvun kauppa-kirjoja löytyi lahdenpohjalaistalon remontin yhteydessä. Kurkijoen kotiseutukeskuksen johtaja Marina Petrova esittelee löytyneitä asiakirjoja Tapio Nikkarin kääntämässä jutussa **sivulla...6**

Nuorisolle omaa ohjelmaa

Vielä ehtii tänä kesänä Kurkijoelle. Elokuun matkalle on vielä paikkoja jäljellä. Huom! Nuorisolle on elokuun matkalla omaa ohjelmaa.

Nuorille on myös suunnattu Muistikuvavideokilpailu.

Matkailmoitukset sivulla11

ja videokilpailuilmoitus sivulla8

Onnea valmistuneille

ja onnittele valmistuneita Kurkijokelaisessa. Tarkemmat tiedot takasivulla

Toimitus on avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 9-14. To 7.6. suljettu lukijamatkan vuoksi!

Seuraavat lehdet ilmestyvät 8.6., 29.6. ja 13.7.

Paluun ja uudistumisen aika

Keväällä palaavat muuttolinnut. Käki kukkui viime viikolla ensimmäisen kerran ja kaukaa palanneet pikkulinnut sirkuttavat.

Pihallamme loikkii kaksi pikkupupua. Nyrkin kokoisista ne ovat kasvaneet jo kahden nyrkin kokoisiksi terhakoiksi ja leikkisiksi. Tosin huonosti kasvatettuja ne ovat. Viinimarjapensaaseen versot maistuvat niille hyvin. Kenties pupuaiti ei pikaisen vuorokautisen imetyksen aikana ole ehtinyt opettaa niille ”ihmistapoja”.

Tätä luonnon päivittäisesti muuttuvaa paluuta ja uudistumista saamme seurata joka kevät kuin näytelmää, johon ei kyllästy vaikka sen on nähnyt jo monta kertaa.

Toisenlainen oli varmaankin paluu Karjalaan 70 vuotta sitten.

Millainen se oli? Millaiset olivat tunnelmat? Mi-

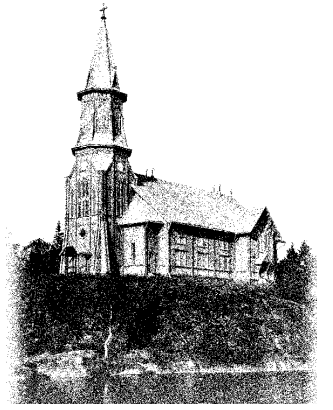
tä siellä näkyi? Oliko etukäteen tietoa, mitä sieltä mahdollisesti löytyy – tai ei löydy? Kukkuiko käki?

Kesän aikana julkaisemme kirjoituksia paluusta Karjalaan. Toimitusneuvosto odottaa innostuneesti saavansa ”paluupostia”.

Uudistumista tapahtui paljon Karjalassakin, mitavat siivous- viljely- ja rakennustalkoot. Millaista se oli? Jäikö lapsille aikaa leikkiin? Millaiset olivat vanhempien tunnelmat?

Kun luette tätä lehteä, ensimmäiset lukijamatkailaiset ovat tutustumassa Kurkijoen kevääseen, tietynlaisia paluumuuttajia osa heistäkin, tosin vain muutamaksi päiväksi, mutta monen mieltä ja muistoja se hellii.

Helena Sulavuori

Kristuksen luokse

Muistatko elämästäsi tilanteen, jossa olet halunnut sanoa jotakin tärkeää, mutta et ole tullut lainkaan ymmärretyksi? Se ei kai ole mitenkään epätavallista meidän ihmisten välillä. Syitä on varmasti monia, vuorovaikutuksessa voi olla erilaisia esteitä. Kuulijan äidinkieli voi olla jokin muu kuin puhujan, ja yhteisen kielen puuttuessa sanoman välittäminen on vaikeaa. Sekaannukset voivat johtua siitä, että samoille sanoille annetaan erilaisia sisältöjä, merkityksiä ja tulkintoja. On myös niitä tilanteita, joissa kuuli ei edes tahdo ymmärtää, mitä toinen yrittää viestittää. Ainakin minun on tunnistettava, että olen joskus ymmärtänyt ihan tahallani väärin.

On sentään toisenlaisiakin kokemuksia: kun on yrittänyt ilmaista jotakin vaikeaa asiaa, kuuli on näyttänyt pääsevän jyvälle, auttanut eteenpäin, jopa löytänyt sanoja, joilla asian ilmaiseminen on helpottunut. Yhteyden ja ymmärryksen syntyminen ihmisten välille on rohkaiseva ja ilahduttava kokemus - vaikka se olisi ohimeneväkin.

Yhteyden syntymisen ja ymmärretyksi tulemisen kokemuksen kautta voi aavistaa jotain siitä, mitä ihmiset kokivat ensimmäisenä helluntaina Apostolien tekojen kertomuksen mukaan (Ap.t. 2:1-13). Eri kielten ja kulttuurien piiristä tulleet alkoivat yllättäen kuulla puhetta Jumalasta kukin omalla kielellään. Apostolien tekojen helluntaikertomuksessa tapahtuu ihmeellisiä asioita: taivaalta kuuluu kohahdus, käy raju tuulenpuuska, nähdään tulenlieskoja laskeutumassa ihmisten päälle. Suurin ihme näyttää kuitenkin olevan se, että Pyhän Hengen avulla ihmiset ymmärtävät toisiaan. Jumalan suuria tekoja ihmetellään ja julistetaan yhdessä.

Ensimmäisen helluntain tapahtumissa voi kuulla käänteisen viittauksen Vanhan testamentin kertomukseen Babylonin tornista: siellä ihmisten taivaiden tavoittelu aiheutti hajanuksen ja kielten sekamelskan, yhteyden katkeamisen. Helluntain ihmeessä tapahtuu juuri päinvastoin: Taivas tavoittaa ihmiset, hajaannus häviää yhteyden tieltä, syntyy ymmärrystä erilaisten välille.

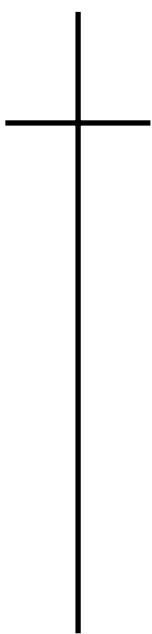
Pyhä Henki voi tuoda uuden mahdollisuuden sinne, missä särkyneiden ihmisten välillä on särkynyt yhteys. Se on mahdollista siksi, että Henki johdattaa meidät Kristuksen luokse, hänen vaikutuspiiriinsä.

Tule, Pyhä Henki.

Marjaana Härkönen

Marjaana Härkönen on Punkaharjun seurakunnan kirkkoherra.

Kuolleita

Rakkaamme

Sirkka-Liisa ERLUND

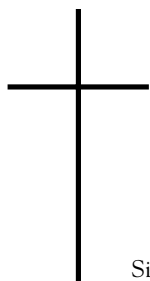
os. Hartikka

* 17.3.1927 Kurkijoki
† 23.4.2012 Loimaa

Kiitollisina muistaen
Ilse
Kaj ja Hannele
Allan ja Viveka
Kim, Senni ja Jenita
Tomi, Jaana, Tino ja Lotte
Jan ja Päivi
Sisar
Sukulaiset ja ystävät

On elämäkannell lahjaksi saatu.
Se on lainassa meillä vain hetken.
Pian ohi on elämä ihmisen ja
kannell taas kiittäen luovutetaan,
sinne missä se viritetään,
iksointuun ihanaan.

Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.
Kiitos myös hoitokoti Mariälle Äitimme hyvästä hoidosta.

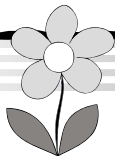
Arvo Antero RISTOLAINEN

* 13.3.1928 Kurkijoki, Metsikko
† 7.5.2012 Huittinen

Siunattu läheisten läsnä ollessa.

Nimi-päivät

Toukokuu

viikko 21

25 pe Urpo
26 la Minna, Vilma,
Vilhelmiina, Miina,
Mimmi
27 su Helluntaipäivä,
Ritva

viikko 22

28 ma Alma
29 ti Oiva, Oliver, Olivia,
Oivi
30 ke Pasi
21 to Helka, Helga

Kesäkuu

1 pe Teemu, Nikodemus
2 la Venla
3 su Pyhän
Kolminaisuuden
päivä, Orvokki, Viola
viikko 23
4 ma Puolustusvoimain
lippujuhlan päivä,
Toivo
5 ti Sulevi
6 ke Kustaa, Kyösti,
Kustavi
7 to Suvi, Roope, Robert

Sadeanomus keväällä

Äiti maa kirjoitti pilviäidille kirjeen.

Aneli janoissaan sadetta.

Lähetä, ole kiltti,
sadelapsesä luokseni.

Otan heidät avosylin
vastaan,
hyvää huolta pidän.

Pisarapojat nukkukoot
ruohoissa,
sadetytöt puiden lehdillä.
Älä lähetä vihaisia lapsia,
jos saan toivoa.

Lapsesi saavat aina ihmeitä
aikaan.

Yht'äkkiä ruoho viheriöi,
puissa on lehdet.
Kukat nousevat poveltani,
ilma on puhdasta ja
raikasta.

Koko luonto herää
talviunestaan.
Pilviäiti, lapsillasi on
ihmeellisiä voimia.
terveisiä myös miehellesi
ukkospilvelle,
pidä hänet hyvällä päällä.
Kevätterveisin äiti maa.

Anja

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Raija Laaksonen, Marjaliisa Laine,
Lauri Pölkki, Antti Sahla ja Marja Leena Virtanen
Päätoimittaja: Helena Sulavuori
ja toimittajina kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa, puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi, kurkijokelainen1@gmail.com

Avoimena: Tiistaisin ja torstaisin klo 9–14

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 80 senttiä/mm + alv 23 %
Mustavalk. 60 senttiä/mm + alv 23 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi..... 44 euroa
6 kk..... 25 euroa
Pohjoismaat 49 euroa
Muualle 57 euroa
Tilinumero:
FI 12523900 40000897

Y-tunnus 0204020-9
Sivunvalmistus:
Etusivupaja, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

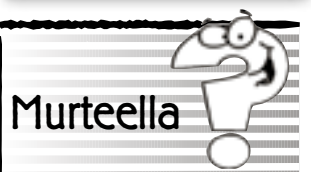
Muistettavaa

Hiitolan-Kurkijoen sukututkimuspiiri. Tapaaminen torstaina 24.5.2012 klo 18.00 Karjala-talolla Käpylänkuja 1 Helsinki. Voit tulla kyselemään omasta suvustasi jo klo 15. Tapaamisen erityisteemana Hiitolan ja Kurkijoen "TOP-50" -suvut. Piiriläiset pyrkivät määrittelemään pitäjien yleisimmät sukunimet. Tervetuloa! Lisätietoja Ahti Kurri puh. 050 373 9369, sähköposti ahti.kurri@elisanet.fi.

Tampereen Seudun Kurkijokelaiset kokoontuvat tiistaina 29.5. klo 14 Pääkirjasto Metson luentosalissa 4. Vieraana Kurkijoki-seuran hallitus. Kari Rahiala esitelmöi.

Vampulan Karjalaiset ry kokous- ja tupailta Karjalatalo Toiviaisella ti. 29.5. klo 18.00. Tervetuloa.

*Muista surussa Kurkijoki-
adressilla
hinta 8 €
saatavissa toimituksesta*

Murteella

Miten osaat Hiitolassa ja Kurkijoella puhutun murteen? Testaa taitosi! Vastaukset takasivulla.

1. timakka
2. lätystiä
3. lotokka
4. iäkkä
5. mukel
6. yyntäläine
7. ekle, ökle
8. huikitua
9. himmeriikki
10. poukku
11. hitter

25.5. Sydämeni muistaa sinun sanasi: "Etsikää minun kasvojani." Herra, minä tahdon etsiä sinua, älä kätke minulta kasvojesi! Ps. 27:8-9

26.5. Jeesus sanoi: "Minä käännyn Isän puoleen, ja hän antaa teille toisen puolustajan, joka on kanssanne ikuisesti. Tämä puolustaja on Totuuden Henki." Joh. 14:16

27.5. Jeesus sanoi: "Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikiksen elämän." Joh. 3:16

28.5. Pietari puhui: "Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen, jotta syntinne annettaisiin anteeksi. Silloin te saatte lahjaksi Pyhän Hengen." Ap. t. 2:38

29.5. Pietari jatkoi vielä puhuttaan. Hän vetosi heihin ja kehotti: "Antakaa pelastaa itsenne, ettette hukkuisi tämän kieroutuneen sukupolven mukana." Ap. t. 2:40

30.5. Kaikki Pietarin mukana tulleet juutalaiset uskonveljet ihmettelivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin myös pakanoihin; he kuulivat, kuinka nämä puhuivat kielillä ja ylistivät Jumalan suuruutta. Ap. t. 10:45-46

31.5. Siksi sanon teille selvästi, että kukaan, joka puhuu Jumalan Hengen valtaamana, ei voi sanoa: "Jeesus on kirottu." Kukaan ei myöskään voi sanoa: "Jeesus on Her-

ra", muuten kuin Pyhän Hengen vaikutuksesta. 1 Kor. 12:3

1.6. Jumalan voiman vaikutuksia on monenlaisia, mutta hän, joka meissä kaikissa kaiken vaikuttaa, on sama. Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin erityisellä tavalla, yhteiseksi hyödyksi. 1 Kor. 12:6-7.

2.6. Kristus on niin kuin ihmisruumis, joka on yksi kokonaisuus mutta jossa on monta jäsentä; vaikka jäseniä on monta, ne kaikki yhdessä muodostavat yhden ruumiin. 1 Kor. 12:12

3.6. Jeesus sanoo: "Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskennyt teidän noudattaa." Matt. 28:19-20

4.6. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Hän on siunannut meitä kaikella Hengen siunauksella, taivaallisilla aarteilla Kristuksessa. Ef. 1:3

5.6. Näin sanoo Herra: - Taivas on minun valtaistuimeni, maa on koroke minun jalkojeni alla. Millaisen talon te minulle rakentaisitte, millaisen asuinsijan? Jes. 66:1

6.6. Kristuksen veressä meillä on lunastus, rikkomustemme anteeksianto. Näin Jumala on antanut armonsa rikkauden tulla runsaana osaksemme ja suonut meille kaikkea viisautta ja ymmärrystä. Ef. 1:7-8

7.6. Jo ennen maailman luomista hän on valinnut meidät Kristuksessa olemaan edessään pyhiä ja nuhteettomia Kristuksesta osallisina. Ef. 1:4

In memoriam

Äitiämme muistellen

Äitimme, Sirkka-Liisa Erlund, os. Hartikka, syntyi 85-vuotta sitten Kurkijoella, Aromäen kylässä, Juho ja Lyydia Hartikan perheeseen keskimmäisenä tyttärenä.

Vuonna 1940 täytyi karjalaisten lähetä evakkoon talvisodan jaloista ja siitä alkoi Hartikan perheen tiheä muuttaminen paikasta toiseen. Sirkka-Liisa oli tuolloin 13-vuotias ja tästä johtuen koulunkäyntikin kärsi jatkuvista katkoksista.

Sotien jälkeen, kun äitimme opiskeli Turun kotitalouskoulussa, hän rakastui komeaan mieheen, tulevaan isäämme, Leif Erlundiin. He menivät naimisiin ja pienen kiertelyn jälkeen nuoripari asettui Loimaalle Piltolan kylään viljelemään Hartikan tilaa.

Meitä lapsia syntyi viisi, Ilse 1951, Kaj 1953, Allan 1954, Kim 1955 ja Tomi 1962.

Äidin arki täyttyi maatalan töistä, lapsien ja kodin hoidosta päivittäin aamuvarhaisesta iltamyöhään. Lasten mieleen on jäänyt aina töiden parissa häääävä äiti, kun taas isä-pappalla oli aikaa peleihin ja seurusteluun meidän kanssamme. Hän ei silloisen tavan mukaan osallistunut kuin poikkeustapauksissa kotiaskareisiin.

Äitimme ompeli myös vaatteemme, aina yhteiskouluikään asti. Ehkä tästä johtuen meille keskim-

mäisille lapsille on jäänyt asenne, että vaatteiden tulee lämmittää ja suojata, muodikkuudesta viis.

Äiti peri kotoaan tavan karjalaisesta vieraanvieraaisuudesta. Kaikille vierailijoille tarjottiin aina syötävää ja juotavaa, myös niukkoinakin aikoina. Mutta kerran on tiettävä poikkeus; pojat: Kaj, Kim ja Tomi lähtivät eräänä tiistaina koulu-aikaisen ystävän – Juhanan – kanssa Tampereelle iltaraveihin. Ravien päätyttyä päätimme tutustua Tampereen yöelämään. Reissu kuitenkin venyi aina aamuviiteen ja kun seurue kotipihalla nousi auton kyydistä, ilmestyi huolestunut äiti aamutakissaan rappusille ja kertoi soittaneensa kaikki sairaalat Tampereelta Turkuun että onko niihin tuotu liikenneonnettomuuden uhreja. Siihen aikaan kun ei vielä ollut kännyköitä ja ilmoitus viivästyksestä oli jäänyt tekemättä. Tunnelmaa keventääkseen Juhani nousi autosta ja sanoi että kahvi kyllä nyt maistuisi. Äiti kääntyi kannoillaan ja poistui makuuhuoneeseen. Ei ollut silloin kahvin aika.

Äiti toimi innokkaasti myös mukana Martoissa ja oli pitkäaikainen jäsen Aromäen-Piltolan marttakerhossa. Se oli hyvää vastapainoa kotityölle.

Myöskin useat työ/lo-mamatkat Leifin kanssa Euroopassa olivat hänestä

mukavia irtiottoja kotias- kareista ja niitä hän arvosti ja mielellään muisteli.

Meidän lasten vartuttua ja itsenäistyttyä jäi äidille aikaa enemmän itselleen ja hän alkoi kirjoittaa runoja ja lehtijuttuja Kurkijokelaiseen. Hän kirjoitti joko omalla nimellään tai nimenmerkeillä.

Hän julkaisi kolme omakustanteista runokirjaa; Kaksi kynää, Päivänkakkaroita pihamaalla ja Kotipihan kootut teokset.

Nuorempana hän oli lausunutkin runoja Nuorisoseuran tilaisuuksissa.

Äidillä oli kaipuu juurilleen Karjalaan. Hän teki viisi kotiseuturetteä Kurkijoelle, koska hänestä oli tärkeää että me lapsetkin tietäisimme ja tuntisimme syntyjuuremme.

Äitimme rakkaus oli vilpittömän meillä kaikille ja hän ajatteli tasapuolisesti meitä kaikkia.

Hänelle oli tärkeää yhteiset kokoontumiset niin syntymä- kuin muinakin juhlapäivinä. Ja vielä hoitokotivuosina me kokoontuimme yhteen Piltolan tuvan pitkän pöydän ääreen.

Ja tämän yhteenkuuluvaisuuden äiti halusi meidän säilyttävän vielä silloinkin kun häntä ei enää ole keskuudessamme.

Tulet aina olemaan muistoissamme ja kiitollisina jäämme sinua kaipaamaan.

Lapset perh.

Ihmisen laulu

Laulan pientä lauluani hiljaa, se on elämäni äänetön laulu.

toiset sanovat: Sinä laulat huonosti, sinulla ei ole ääntä, eikä sävelkorvaa.

Ehkä se menee väärin, ehkä se ei soi kauniisti toisten korvaan. Niiden korvaan, jotka seisovat lähellä. Ne kuulevat tarkasti ne, jotka seisovat lähellä, mutta lauluni jatkuu, äänetön lauluni, hiljainen lauluni, kykyni mukaan, taitoni mukaan.

Laulan ja jatkan ja odotan, että oppisin oikean sävelen vuosien kuluessa, ajan virratessa eteenpäin, ympäri, ympäri vuosien ketjuna. Yksi pieni laulu toisten laulujen joukossa jatkeena – lisänä. Omalla tavalla osattu omalla taidolla laulettu. – Pienellä taidolla pieni laulu – ihmisen laulu.

Sirkka-Liisa Erlund

Vanhoja valokuvia

Kurkijokelainen maanviljelijä Arvo Kliski on tunkenut auransa Varsinais-Suomen multa.

Pöytä: Jauko eläke Sarre Käyt. Maamies 5/53

Kuva Käytännön Maamies lehdestä vuodelta 1953. Etualalla oleva poika on Jouko Aslak Sarre. Kuvan on toimittanut Tapio Nikkari.

Kurki joki-Museo

**Museon kesäkauden avajaiskahvit
ja kesänäyttelyn avajaiset
su 3.6. klo 12-16!**

Kojonperäntie 446, Kojonperä, Loimaa

**Avoinna kesä-, heinä ja elokuussa keskiviikkoisin,
lauantaisin ja sunnuntaisin klo 12-16
su 4.6. alkaen.**

Pääsymaksut:	Aikuiset 2,00 €
	Lapset: (4-12 v.) 1,00 €
Ryhmävaraukset:	Museo: 050 4036050
	Eino Vepsä 0500 875211
	Antti Eklund 050 3426608

Tervetuloa tutustumaan!

Evakot tulevat Mellilään

Mellilän, pienen Varsinais-Suomalaisen kunnan asukkaiden elämä muuttui kertaheitolla talvisodan viidennen päivän iltana, kun evakkojuna purki lastinsa Mellilän asemalaiturille.

Silloin 18-vuotias Onni Pitkänen kuvaa asiaa näin: - Olin siltavartiossa rautatiesillalla kun pitkä ja pimeä tavarajuna pysähtyi Mellilän asemalle. Härkävaunuista purkautui sata-määrin ihmisiä asemalaiturille vähäisine reppuineen ja nyytteineen. Olisi luullut pitkän matkan tehneiden ihmisten oleva apaattisia, mutta he hälsivät ja puhuivat vilkkaasti toisilleen ja heitä vastaanottamaan saapuneille henkilöille.

Vastaanottajien johdossa oli Mellilän kunnallislautakunnan 21.10.1939 nimeämä väestösuojelupäällikkö opettaja Kaarlo Kiviniemi. Tulijoihin oli osattu varautua, sillä kuljetusta varten oli varattu kuorma-auto. Rautatieaseman lähellä olevat suojeluskunnantalo, työväentalo, rukoushuone ja kansakoulu täyttyivät hetkessä. Evakoita kuljetettiin myös suurempien talojen isoihin pirtteihin, niin, että kaikki saatiin yöksi lämpimiin tiloihin.

Lotat olivat myös saaneet määräyksen varautua muonitukseen niin, että jotakin keittoa tai kaurapuuroa saatiin tarjottua illan mittaan pahimpaan nälkään. Seuraavina päivinä evakoita, jotka olivat lähinnä muolaalaisia, alettiin sijoittaa Mellilän, Kosken ja osittain myös Loimaan puolella olevan Niinijoen kylän taloihin.

Välirauha solmittiin 13.3.1940 ja kun kaikki pakokoluovutetun alueen asukkaat oli saatu sijoitetuksi jonnekin, niin valtiovalta ryhtyi pikaisesti toimiin evakoiden asuttamiseksi. Jo 28.6.1940 säädettiin pika-asutuslaki jonka perusteella ryhdyttiin muodostamaan maatiloja maansaantiin oi-

keutetuille evakoille.

Pika-asutuslain mukaan maata aiottiin ottaa lähinnä valtion, kuntien, seurakuntien, säätiöiden ja yhteisöjen maista, mutta myös suuremmat maatilat luokiteltiin velvollisiksi luovuttamaan maata.

Asutustoiminta pääsi alkuun, mutta paljoa ei ehtinyt tapahtua koska jatkosota ja Karjalan takaisinvaltaus kesällä 1941 keskeytti asutustoiminnan evakoiden palattua noin 90 – prosenttisesti entisille kotiseuduilleen.

Kurkijokelaiset kansoittivat Mellilää

Jatkosodan päätyttyä tunnetuin seurauksin oli edessä uusi evakkoon lähtö. Mellilään tuli jälleen mm. muolaalaisia sekä muutama perhe Inkeristä, Vepsästä ja Aunuksesta.

Pika-asutuslaki vaihtui maanhankintalaiksi ja sen perusteella Loimaan seutu määrättiin kurkijokelaisten sijoitusalueeksi ja Mellilään evakuoidut muolaalaiset ja äyräpääläiset muuttivat lähes kaikki omille sijoitusalueilleen.

Varsinainen muuttoalto tuli keväällä 1945 kun evakot hakeutuivat heille määrättyihin sijoituskuntiin. Poikkeuksen tekivät ns. vapaaehtoisella kaupalla maatilat tai asunnon ostaneet evakot.

Koska Mellilässä ei ollut valtion maita eikä juuri kunnan tai seurakunnan maita, niin Mellilän kunnallislautakunta oli kartoittanut jo aiemmin Mellilän maatilat ja niillä olevat pellot. Kartoituksen tuloksena todettiin, että Mellilässä oli 197 maatilaa ja niillä peltoa yhteensä 4478 hehtaaria. Yli 100 peltihehtaarin tiloja oli 3, 50-100 ha:n tiloja 23, 25-50 ha:n tiloja 27, 10-25 ha:n tiloja 78 ja 5-10 ha:n tiloja 66.

Maanhankintaa varten oli perustettu maanhankintalautakunta.

Turun ja Porin läänissä niitä oli vuoden 1945 lopussa 31. Yhden sijoituspaikka oli Mellilä ja sen toimialue käsitti Mellilän lisäksi Kosken, Kuusjoen ja Marttilan kunnat. Lautakunnan päällikkönä toimi insinööri Kyösti Kaario.

Asutustoimintaa varten perustettiin kuntiin asukkaanoittolautakunnat. Mellilän maanhankintajien edustajiksi valittiin Lauri Laurinen ja Yrjö Sahramaa sekä maansaajien edustajaksi Mauri Välimäki.

Perustettavat maatilat jaettiin kolmeen ryhmään, viljelystilat, peltoala 8-15 ha, asuntoviljelystilat pinta-ala 4-5 hehtaaria ja rintamamiestontit, pinta-ala alle hehtaarin. Lisäksi viljelytiloille tuli jonkin verran metsää ja mahdollisuus yhteismetsään. Myös asuntoviljelystilat saivat pienen, ns. kotitarvemetsän.

Luovutettavan maan arvoksi valtiovalta määräsi vuoden 1940 hintatason, eli saman minkä mukaan maksettiin maansa menetänteille korvaukset. Metsien maapohja arvioitiin laadun mukaan, samoin puuston arvo. Sen mukaan laskettiin maansaajien maksuun tuleva hinta ja maksettiin korvaus maanhankintajille.

Viljelystilat perustettiin Mellilään runsaat 50 eri puolille pitäjää, asuntoviljelystilat noin 10, lähinnä asemansaadun lähelle Palonkylänä tunnetulle alueelle sekä joukko rintamamiestontteja eri puolille kuntaa.

Muodostetut tilat asutettiin lähinnä Kurkijoen pitäjän Alhon ja Korpisaaren kylien asukkaat, joten monet perheet saivat naapureikseen ennalta tutut perheet. Vuoden 1945 asukasluvuksi Mellilässä, ilman evakoita, runsaat 2 200 henkeä ja se nousi hieman yli 3000 hengen.

Kun siirtoseurakunnat lakkautettiin vuoden 1948 lopussa niin Mellilän seu-

Kaivonkatsojamestari Pekka Ristolaiselle, vas. riitti kysyntää rakennusvuosina. Hän teki kymmeniä kaivoja Mellilään

rakunnan väkiluku oli 2061 henkeä ja seurakuntaan siirtynyt karjalaiset mukaan luettuna 2898 henkeä. On huomattava, että seurakunnan ja kunnan väkiluvut eivät ole aivan identtiset.

Eräänä yksityiskohtana mainittakoon, että kun kurkijokelaissävästö muutti keväällä 1945 Mellilään, niin heille määrättiin maatiloilta luovutettavaksi evakkotaloutta kohti 2-4 hehtaaria vuokramaata koska useimilla perheillä oli kotieläimiä, lehmä, hevosia, lampaita ja sikapossu. Vuokramaan lisäksi kunnallislautakunta velvoitti viljelijät luovuttamaan siirtoväelle heiniä eläinten rehuksi.

Asutustoiminta saatiin pääosaltaan toteutetuksi vuosien 1946–1948 aikana. Rakennuskausi jatkui tosin aina 1950-luvun alkuvuosiin saakka.

Arvi Heinonen.

Uudisrakentajille Mellilän Karjalaiset ry jakoi saman määrän Karjalan Liiton myöntämiä kunniakirjoja.

Vuonna 1954 pystytettiin Mellilän kirkkomaalle Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkki. Hellä Rantala lausui paljastusjuhlassa.

Mellilään nousi yli 50 kurkijokelaisten rakentamaa tyyppitaloa.

Riina Hakanen

Juuret Kurkijoella, kesäviikonloput museolla

Tulevana kesänä Kurkijoki-museolla tapaatte pirteän nuoren naisen, joka asiakkaiden palvelemisen lisäksi haluaa oppia mahdollisimman paljon omista juuristaan.

Eikä tämä oma lehtemme Kurkijokelainenkaan ole hänelle vieras.

Kurkijokelainen kysyi Riinalta muutamia kysymyksiä, tässä vastaukset, mutta menkää museolle kyselemään lisää!

Loimaan kulttuuritoimi myönsi 1000 euroa loimaalaisen nuoren palkkaamiseksi museon kesätyöntekijäksi, lisäksi kulttuuritoimi myönsi Kurkijoki-Säätiölle 500 euron yleisavustuksen.

Kuka olet ja mistä tulet?

Olen Riina Hakanen, elokuussa 20-vuotta täyttävä tyttö ja asun Hirvikoskella rivitaloasunnossa kolmen kissani kanssa.

Kotipaikkani on Kurittulassa ja erittäin tärkeäksi paikaksi jo lapsuudesta on tullut mummolani Kojonkulmalla. Siellä olen viettänyt monen monta ihanaa kesäpäivää mummini kanssa, varmastikin myös tänä kesänä.

Miten vietät kesäsi?

Kesäni vietän viikonlopputöitä tehden ja arkisin nauttien kesästä ja erityisesti leväten.

Opiskelen Loimaan ammatti- ja aikuisopistossa Vaatetusalan artesaanina ja tämä loppukevät on ollut kovin rankka 100-vuotta kulttuurinäyttelyn ja muiden koulutöiden takia mm. Tuotteen valmistuksen näytön. Vielä vuosi niin minun pitäisi valmistua.

Minulla on jo ennestään mainosjakajan työ, joten hoidan sen lauantaiamuisin ennen museolle tuloa. Valitettavasti arkipäiville en saanut mitään kesätyöpaikkaa, mutta luulen, että näissä kahdessakin paikassa on jo tekemistä tarpeeksi, kun ne kuitenkin jatkuvat koko kesän.

Mikä sai sinut hakemaan museon kesätyöntekijän paikkaa?

Kiinnostuin paikasta, kun selasin Kurkijokelaista mummolassa ja huomasin ilmoituksen. Paikka alkoi heti kiehtomaan.

Olen kerran peruskoulu-aikanani käynyt museossa ja mielestäni paikka oli mielenkiintoinen. Äidin puolelta sukujuureni löytyvät Kurkijoelta, joten haluaisin oppia tuntemaan paremmin alkuperäni historiaa tämän kautta. Siispä museotyöntekijän paikka kuulosti aivan täydelliseltä vaihtoehdolta.

Olen todella onnellinen,

Riina Hakanen aloittaa työnsä Kurkijoki-museolla 3.6. Samana päivänä on myös museon kesäkauden avajaiset kesänäyttelyn avajaisineen ja kahvitteluineen.

kun kuulin, että minut valittiin. Soitin saman tien äidille, jonka tiesin olevan mummolassa Kojonkulmalla, joten tieto meni heti eteenpäin mummulle asti.

Mitä odotat tulevalta kesätyöltäsi?

Odotan kesätyöltäni, että oppisin tuntemaan Kurkijoen paremmin, joka mahdollisesti mahdollistaisi sen, että joskus myöhemmin voisin vaikkapa matkustaa sinne tutkimaan alkuperääni. Tietysti uudet asiakaspalvelukokemukset ovat aina tärkeitä ja opettavaisia ja toivonkin, että niitä tulisi mahdollisimman paljon.

Odotan, että saan jakaa positiivista energiaani kaikkiin museossa käyviin, joten kaikki ihmiset nyt liikkeelle! :)

Mitä sana karjalaisuus merkitsee sinulle?

Karjalaisuus merkitsee minulle sukujuuriani.

Isoisäni, Arne Huipero, on asunut Kurkijoella Rumunsuolla, josta joutui lähtemään sodan aikana. Isoisäni kuoli minun ollessani menossa ensimmäiselle luokalle v. 1999, joten en paljoakaan muista mitä isoisäni olisi kertonut asumisestaan Kurkijoella.

Mummiltani, Maire Huiperolta, olen kuullut reissuista, joita he ovat isoisäni kanssa tehneet yhdessä Kurkijoelle.

Mummini kertoi, että isoisäni äiti, Aino Huipero, on usein kirjoittanut Kurkijokelaiseen nimimerkillä AH.

Vielä olen mielestäni niin nuori, etten osaa sa-

noa mitä tulevaisuudessa Karjalaisuus tulee minulle merkitsemään. Nyt jo se merkitsee minulle paljon, mutta tulevaisuudessa se voi merkitä vielä entistä enemmän. Tämän työn kautta saan varmasti uutta tietoa ja lisää merkitystä ja arvostusta sukujuurilleni.

Millaisia harrastuksia sinulla on?

Harrastuksena minulla on kuntosalilla käynti ja muu liikunta. Haluan pitää terveydestäni hyvää huolta.

Sitten olen hyvin eläinrakas ja senpä takia varmaankin omistan kolme kissaa. :D Viimeisin kissa tuli minun luokseni 16.5.2012 kahdeksan viikon ikäisenä. Nyt on ollut kahdella aikaisemmalli kissalla hieman opetelmista pikkuisen kanssa. Aikaisemmat kissani ovat sisaruksia, joten he eivät ole ennen nähneet näin pientä ja villiä kissanpentua.

En ole mikään lukutoukka, mutta iltaisin, ennen nukkumaan menoa, minulla on ollut tapana lukea hie-

man kirjaa. Tietenkin käsityöt ovat olleet aina lähellä sydäntäni ja niitä teen aina, kun on aikaa. Talvisin kudon ja virkkaan paljon. Myös hiusten leikkuut, värjäykset ja kampaukset voisinkin luokitella harrastuksekseni, sillä kävin Hiusalan perustutkintoa kaksi vuotta, mutta valitettavasti se jäi kesken. Olen päättänyt jatkaa koulun loppuun Artesaanitutkinnon jälkeen. Nykyään laitan perheen ja hyvien ystävieni hiuksia vapaa-ajallani.

Haasteltiin ja päätettiin

Tunnetko sukusi?

Tokihan useimmille on ainakin lähisuku tuttua, mutta kun aletaan etsimään tietoja mummojen.. mummojen.. mummoista, alkaa se kaikki olla uutta ja kiinnostavaa tietoa menneestä ajasta.

Poriin perustettiin huh-tikuussa sukututkimuspiiri jossa isäntänä on Hiitolan Pitäjäseura, mukavasti Hiitolaa-säätiön kannustamana ja tukemana.

Sukututkimuspiiriin vetäjäksi on iloksemme lupautunut Harri Kekki, jolla jo onkin valtaisa määrä tutkittua tietoa Hiitolaisista suvuista. Se tulee melkoisesti helpottamaan ”piiriläisiä”

Monelle sukunsa tutkiminen alkaa lähimenneisyydestä mutta ”nälkä kasvaa syödessä” kuten sanotaan ja mitä pitemmälle tutkimuksissa pääset niin aina

tavoitteet kovenevat.

Ensimmäiseen ”istuntoon” osallistui yllätykseksemme niin runsaslukuinen kiinnostuneiden joukko, että seuraavaksi kerraksi pitänee varata isompi huoneisto jotta kaikki halukkaat mahtuvat tutkailemaan sukujensa saloja. Jatkossa on tarkoitus kokoontua pari kertaa syksyisin sekä keväisin.

Suvuista on myös monia sanontoja ja ehkäpä tutuimpia ovat; pojasta polvi parane, ei omena kauas puusta putoa ja suku on pahin. Laulussa myös kerrotaan että sukuvika on se, jos suksi ei luista.

Sukututkimus on innostanut myös nuorempaa polvea kotiseutumatkoiille katsomaan sukujensa juuripaikkoja. Niin voimakkaasti juurien löytäminen vaikut-

taa myös kokoikänsä muualla asuneisiinkin että kotimatalla melkein kaikki puhuvat ”meijän maista” Ja niinhän se onkin, vaikkakin nyt naapurin hallitsemina

Myös tämänvuotisen Hiitola-säätiön järjestämän Juuret Hiitolassa leirin teemana oli tunnetko sukusi.

Leirillä oli ihanaa Karjalaista meininkiä siellä lähes 40 Hiitolaisjuurista, eri ikäistä leiriläistä tutkaili olisiko sukulaisia leiriläisten parista ja löytyihän niitä. Harri Kekin avustuksella teimme myös sukupuun ja tutkailimme Hiitolaisia sukunimiä. Tämän monipuolisen ja antoisan leirin ohjelmasta ja tunnelmista kerrotaan tässä lehdessä myöhemmin.

Raija Laaksonen

Reissu Raija

Olen Pietarsaaressa evakkomatkalla syntynyt Raija Laaksonen, Simo ja Lydia Tattarin viiden tytön sarjasta nuorimmainen. Juureni ovat van- kasti Hiitolan Nehvolassa.

Äidin puolelta myös Kurkijoen Riekkalassa.

Nuoruuteni ja lapsuuteni asuin Kullaalla, tätä nykyä asun Porissa.

Perheeseeni kuuluu mieheni Ville, ja mikä parasta poikani lapset pistävät aika ajoin myös mummoon vipinää.

Nyt eläkepäivinäni voin täysin panoksin olla mukana Hiitola ja Kurkijoki asioiden parissa.

Toimin ensimmäistä vuotta Hiitolan Pitäjäseuran puheenjohtajana, sitä ennen 13v. sihteerinä.

Ensimmäisenä naispuheenjohtajana on toki melkoisesti haasteita että seura kuuden toinen toistaan toimeliaamman miespuheenjohtajan jälkeenkin pysyy edelleen valtakunnallisena eturivin yhdistyksenä. Teidän kaikkien tuella ja avulla uskon näin olevan.

Hoidan myös seuran jäsenasiat ja tuotemyynnin sekä toimin kotiseutumattojen vetäjänä.

Olen mukana myös Kurkijokelaisen toimitusneuvostossa.

”Vaik mie en oo syntyntkää siell’ ni kyl aina Nehvolas kulkeissa tuntuu et’ nyt mie oon kotitiel”

KEVÄISET TALKOOKAHVIT

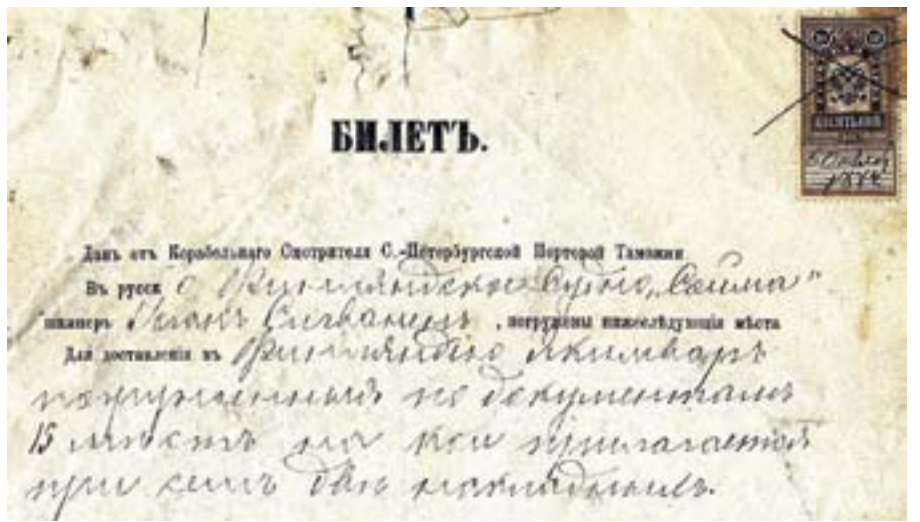
toimituksessa 30.5. klo 10-16

Tule lehtitalkoisiin kahvikupin ääreen! Vanhasta talosta Loimaalta löytyi satoja ja satoja vanhoja Kurkijokelaisia, ne pitäisi lajitella ja niputtaa vuosikerroiksi. Voit tulla lyhyemmäksi ajaksi oman aikataulusi mukaan tai vaikkapa koko päiväksi.

Tervetuloitoivotuksin
Toimitusneuvosto

ОГУРЦЫ		МАРИНОВАННЫЕ		ЦЕНА	
1-ГО СОРТА.		Фруктовая и ягодная		за фунт.	
Р. П.		на фунт.		Р. П.	
75 шт. бочонков.	1—20	вишней русской.	20	Р.	П.
100	1—30	рус. алмазчатая.	25		
200	3—00	испанская.	30		
300	4—50	лучшая.	40		
		сам. лучш. круп.	50		
		Морель.	60		
		лучшая.	50		
		сам. лучш. круп.	60		
		Марин. слив.	25		
		Венгерская.	30		
		Дала.	30		
		Рейнланд.	30		
		Виноград.	30		
		Груша.	20		
		Красн. смородина.	25		
		Коринтовые мелкие.	20		
		средние.	15		
		крупные.	10		
		Белые марин. грибы.	30		
		Лучшие.	35		
		Груди мелкие.	30		
		Сильные мелкие.	40		
		Рыжик мелкие.	30		
		Сильные мелкие.	35		
		Марин. яблоки.	30		
		Мелкие, яблоки за 10 шт.	80		
		Лучшие.	1		
		Сильные, лучшие круп.	1 20		
		Мелкие, брусничн. с абл.	15		
		Кочан. кил. за коч. от.	20		
		Судн. до весн. кочан до.	50		
		Пензенская салепан.	8		
		сорт.	6		

Hinnasto on peräisin Zaitsevin veljesten hedelmä- ja vihannesliikkeestä Nevskin ja Bolshoi Sadovoi-katujen kulmassa. Siitä saa kuvan sen ajan makutottumuksesta. Hinnaston vasemmassa sarakkeessa esitellään suolakurkkuja ja suolattuja arbuuseja. Kurkkuja on saatavana sekä tavallisissa tammitynnreissä että eksoottisissa kurpitsissa. Oikealla puolella marinoitujen tuotteitten joukossa hämmästyttää sienten ja hedelmien paljous. Valikoimassa on mm. kahdeksaa laatua yksinomaan marinoitua kirsikkaa. Sen lisäksi tarjotaan tavallisia liuotettuja omenoita ja puolukkaa, happankaalia ym.

Paperikääröstä löytyi myös laivalippu Soima-laivaan. Sen yläosan oikeassa nurkassa on 10 kopeekan leimamerkki, mitätöity 6. lokakuuta 1884. Lipussa on (osittain valmiiksi painettu) teksti: "Lipun on antanut Pietarin tullin laivatarkastaja venäläissuomalaiseen Soima-laivaan, kapteenina Johann Sigvonen, alla mainittujen 15 kollin toimittamisesta Suomeen Jakimvaraan, mistä ohessa on kaksi rahtikirjaa." Lipun numero on 113.

Lipun alaosassa on teksti: "Sen lisäksi aluksella on miehistön tarvitsemat ruokatarvikkeet: kahvia -, sokeria -, teetä -, rommia -, vodkaa -, rypäleviiniä -, sikareja -, tupakkaa, juustoa -. Lokakuun 6 päivänä vuonna 1884. Laivatarkastajan apulainen, allekirjoitus." Leima, jossa lukee: "Pietari. Laivoille. Tulleille. Satamille."

Lahdenpohjasta löytyi 1800-luvun lopun asiakirjoja

Tutkiessaan erään vanhan talon ullakkoa lahdenpohjalainen Pjotr Mihailovitsh Gulenkov löysi sahanpuusta nyöreillä sidotun käärrön, josta paljastui 38 kauppa-asiakirjaa. Ne ovat kuuluneet jaakkimalaiselle kauppiasle Immanuel Laurentinpoika Taivaselle ja ovat peräisin vuosilta 1880-1885. Gulenkov ymmärsi löydöksen arvon ja luovutti sen vuosina 2004 ja 2010 Kurkijoen kotiseutukeskukseen. Asiakirjojen käsittelyä ja tutkimusta hoitaa museon pääkonservator R.F. Minina. Asiakirjat valottavat sen ajan kaupankäyntiä Laatokalla.

Kauppias Taivanen oli käynyt laajaa Pietarin-kauppaa. Hän osti tukuista elintarvikkeita, lyhyttavaraa, viinejä ja ylellisyystavaraa sekä myi niitä vähittäiskaupoissaan Jaakkimassa ja Kurkijoella. Tavaraita tuotiin eri laivoilla. 1800-luvun lopussahan Luoteis-Laatokalla oli vilkas laivaliikenne. Useimmissa rannikon asutuskeskuksessa oli sataamia, joihin kauppa- ja matkustaja-alukset poikkesivat reitillä Käkisalme – Kurkijoki – Tervu – Jaakkima. Konevitsaan ja Valamoon oli omat vuoronsa.

Asiakirjojen joukossa on 10 rahtikirjaa, laskuja, kuitteja, hinnasto ja käyntikortti sekä laivalippu.

Kahdessa kuitissa todetaan vastaanotetun rahaa herra Sihvoselta herra Taivasen tavaraita. Toiset kaksi kuittia on antanut Ladoga-laivan kapteeni herra

Taivasta varten saamistaan tavaroista. Yhdessä kuitissa mainitaan vastaanotetun astioita, mustetta ja paperia kuljetettavaksi Kurkijoelle, toisessa keksejä ja konveh-teja vietäväksi Jaakkimaan. Kaikki kuitit on kirjoitettu venäjän kielellä firman lomakkeille.

Rahtikirjoja on monenlaisia, kaikki firmojen lomakkeilla. Puolet on venäjän ja suomen kielillä, loput vain venäjäksi. Veljekset Jelisejevin lähettämää sadan pullon portviinierää koskevaan rahtikirjaan on liimattu viiden kopeekan leimamerkki. Rahtikirjat

Paperikääröstä löytyi kaksi laivalippuun liittyvää rahtiin kuuluvaa asiakirjaa. Toinen niistä on rahtikirja: "Pietari lokakuun 5 päivänä v. 1884. I. S. Mozhuinin kaupan rahtikirja Jakimvaran kaupunkiin herra Taivaselle, Teille Ivan Sihvosen laivalla lähetetystä tavarasta. 10 koria pikkuleipiä. 1 kolli karamelleja. 2 kolliä maksaa ja karamelleja. 4 laatikka maksaa. 1 laatikko lasia. 3 säkkiä valkoista jauhua. 3 säkkiä punnusia."

§§Laskun kuva§§
Toinen lippuun liittyvä asiakirja on lasku: "Pietari lokakuun 4 päivänä 1884. Lasku I. S. Mozhuinin kaupasta herra Taivaselle Teille myydyistä ja luovutetusta tavarasta. (Sarakkeissa on paino puutina ja nauloina, yksikköhinta sekä summa). Pikkuleipiä (Huom. 10 puutaa eli 160 kg!). Ranskalaisia karamelleja. Moskovalaisia karamelleja. Monpensier-hedelmäkaramelleja. Kermakaramelleja. Marjamarmeladia. Kuorutettuja piparkakkuja. Erilaisia maksavalmisteita. Yhteensä 122 ruplaa 3 kopeekkaa. Maksettu kokonaisuudessaan. A Kuzmin."

koskevat Ladoga- ja Valamo-laivoilla kuljetettuja tavaroita. Määräpaikkasi mainitaan Jaakkima ja Kronoborg, josta käytettiin myös suomenkielistä nimeä Kurkijoki. Tavarat ovat mitä moninaisimpia. On viiniä, piparkakkuja, soodaa, haulteja, jauhoja ym.

Laskuista kaksi on venäjän ja suomen kielillä, yksi pelkästään suomeksi, kaikki firman lomakkeilla. Tavaravaliokoima vaikuttaa monipuoliselta. On pitkä luettelo erilaisia lampuja, juomalaseja, tuoppeja, pikareita ynnä muuta lasitavaraa. On myös pitkä lista

mausteita, kuten pippuria, neilikkaa, saframia, pome-ranssinkuorta, sekä teknisiä tuotteita kuten tinaa, tärkkelystä, sinooperaa, punakiveä, salmiakkia ym.

Asiakirjoista jää vaikutelma, että jo siihen aikaa vallitsi huomattava byrokratia. Merkitteille pantavaa on leimojen vähyys. Toisaalta asiakirjat on varmennettu nimikirjoituksilla, joiden kaunokirjoitukseisuus, paikoin jopa taiteellisuus, tekee vaikutuksen. Pitää myös huomioida laadukas, hyvin säilynyt paperi sekä muste, joka ei ole lainkaan haalistunut.

Käyntikortti mainostaa Sheretkoffin piparkakku- ja sekatavara-kauppaa "Viipurin puolella". Kortti on osittain myös suomen kielellä.

Kokoelma on herättänyt suurta mielenkiintoa ja vastakaikua Kurkijoen kotiseutukeskuksessa vierailevien ihmisten taholta.

Marina Petrova

P.S. Kirkonkirjojen mukaan Jaakkiman Waaran kylässä No 4 asuneelle kauppias Im-

manuel Taivaselle ja Wilhelm Ropposelle (s. 1844) syntyi vuosina 1882–1887 kolme lasta, Aino Maria, Armas Toivo ja Arvo Einar Immanuel. Muita merkintöjä Taivasesta ei löydy Kati-hasta eikä Hiskistä.

Tapio Nikkari

Hermunkisaaresta Tervun navetan ja sillan kivet

Kurkijoen kotiseutukeskuk-
sen johtaja Marina Petrova
kävi kesällä 2010 tutkimas-
sa Hermunkisaarta, joka on
toista kilometriä etelään
Tervun hovista. Hän löysi
sieltä merkkejä vanhasta ki-
vilouhimosta ja otti valoku-
via. Kuvat nähtyään Tervun
hovissa lapsena asunut Sa-
kari Karsila kirjoittaa:

”Jälleen yksi arvoitus rat-
kesi. Olen pohtinut joskus
sitä, mistä nykyisin jo tu-
hotun, vuonna 1895 raken-
netun navetan kiviseinien
säännöllisesti lohkotut gra-
niittiset kivet ovat peräisin,
Hermungista tietenkin.

Samaa materiaalia ovat
myös Tervujoen ylittävän
sillan ranta-arkut. Toises-
ta ranta-arkusta on puolet
korvattu pystyyn nostetuilla
hirsillä. Navetan seinäkivet
löytyvät nykyisin samalta
hovin alueelta, rantakoivi-
kosta, kunnalliskodin sau-
nasta oikealle mentäessä
uusien rakennusten pohja-
kerroksista.

Hovin alueella ei ollut
muuta hakatusta kivistä ra-
kennettuja rakennuksia tai
rakennelmia kuin mainittu

navetta ja Tervujoen ylittä-
vän sillan arkut. Vanhempi
yli 100 eläimen navetta, jos-
ta osa vielä on olemassa, on
rakennettu muotoilematta-
mista maakivistä kalkkilaas-
tilla. Samalla rakennustek-
niikalla Gripenberg rakensi
juustomeijerinsä 1857. Näin
sen viimeisen kerran ehjä-
nä rakennuksena elokuus-
sa 1944. Nykyisin siitä on
tähteenä kasa tiiliä ja kiviä.
Voi- ja juustokellarin jääh-
dytystekniikkana hyödyn-
nettiin maan viilentävää vai-
kutusta, kellari oli puoleksi
kaivettu maahan, sen näkee
kellarista otetuista kuvista.”

Louhintatyö Hermungis-
sa on ollut rankkaa puurta-
mista, isommista ampumal-
la lohkaistuista kivilohka-
reista lohkottiin määrämit-
taan esim. 60x60x100-150
cm rakennuskiviksi sopivia
kappaleita kuljetettaviksi
lautalla mantereelle. Var-
sinainen paloittelu mää-
rämuotoisiksi kappaleiksi
tapahtuu kuten kuvasta 2
voidaan havaita: porataan
20-30 cm välein 15 cm sy-
vä reikä, reiät panostetaan
ruudilla ja laukaistaan kaik-

Kivilouhimoa.

ki panostukset samanaikai-
sesti. Graniitti lohkeaa rei-
kälinjaa pitkin. Poraaminen
on tehty käsipelillä, toinen

pitää poraa ja kääntää sitä
aina lyönnin jälkeen, toinen
lyö lekalla poran päähän. On
siinä ollut poraamista ennen

kuin navetan kivet on tehty.
Saarella on täytynyt olla pa-
ja, jossa poranterät on teroi-
tettu (karkaistu). Silloinhan

ei ollut kovametalliteriä
vielä keksittykään, puhu-
mattakaan porakoneista.
Tapio Nikkari

Laiturin jäännökset saaren itärannalla. Taustalla Kiskasaari.

Louhintajälki, jossa näkyvät poruaksen jäljet.

Vanhojen ihmisten talo ja asukkaat

Asukas Eino:

Tämä on tällainen vanhusten
talo tai palvelutalo. Nimittävät
miten milloinkin. Toisella puo-
lella, pellolle päin, on iso osasto
huonokuntoisille ja täällä metsän
puolella on kaksi siipeä. Naisil-
le ja miehille omansa. Tämä
miesten siipi sai nimen Uunola
ja naisten siipi on Annala. Niin,
että siis Kukkola ja Kanala, sa-
noi meidän Jussi. Aika uusi tämä
paikka on, viime vuonna muutet-
tiin ja tuli heti täyteen.

Asukas Liisa, Annala:

Liisalla on liikaa huolia. Eikä
kaikki ole omia. Lempi-serkku
meni naimisiin. Liisa häntä va-

roitti ja intoansa hillitsi. Mutta
turhaan tietysti. Mies on keikari
ja köyhä.

Asukas Annikin

lapsikatras on maailmalla. Kak-
si asuu saarissa ja kolme man-
tereella. Tytär lensi Amerikkaan
ja löysi sieltä miehen rikkaan.
Lomailevat kyllä vaikka missä,
mutta vävy ei vaimoaa Suo-
meen päästä. Toinen poika rupes
erakoksi. Sellaiseksi ekologisek-
si ja suojelee luontoa. Kellään
heistä ei ole lapsia.

Asukas Laila, Annala:

Hän on harras uskovainen. Rau-
hallinen ja tyyni. Luottaa vapah-

tajaansa, joka armahtaapi synnit.

Asukas Kaisa, Annala:

Kaisa oli talon emäntä. Oli pos-
suja, hevonen, kanoja ja lehmiä.
Pihapiirissä navetta, sauna, ka-
nala ja riihi. Talossa kamarit ja
pirtti, porstua ja kellari. Pirtissä
leivinuuni. Paljon oli tekemistä,
mutta melkein kaikkea omasta
takaa. Vaan sitten ensin tuli ast-
ma, verenpaine seurasi ja lopulta
myös kulumat; sinne kaiken jou-
tui jättämään. Usein pohtii Kai-
sa vielä, mitä tehnee uusi isäntä
siellä. Entisen oli vienyt tapatur-
ma. Uusi koti ei omalta tunnu, on
kuin harmaa suruhuntu. Kaisan
pojalla on kiire. On vaimokin ja

kaksi lasta, vanhempi pääsi ri-
pille, pienempi käy peruskoulua.
Eivät ole ehtineet tulla käymään,
valokuvan lähettivät, mutta ei se
poista ikävää.

Asukas Greta-Maja, Annala:

Hän tuli taloon viimeisenä. Ei-
kä hyvin suomenkieltä ymmärrä.
Gröt on puuro ja döv on kuuro,
mutta Greta-Majan korvat eivät
ole kuurot, pian hän osaa erot-
taa monet kummallisemmatkin
sanat.

Asukas Silja, Annala:

Silja on aina ollut sinkku, ur-
heilija ja uimari. Mutta-mutta,

tuli vamma ja se teki Siljasta
ramman. Vaan eipä anna perik-
si, treenausta ja sisua ohjelmana
joka päiväksi. Hän kerran vielä
kävelisi viisisataa metriä ja olisi
taas uimarannalla.

Annalaakaan ei ole, eikä Kisaa,
Lailaa, Liisaa, Greta-Majaa, An-
nikkia taikka Siljaakaan. Heidät
kerran joutessani keksin kun en
muutakaan keksinyt. Naisia käy
vähän sääli, kun ilon aiheita ei
paljon löytynyt. Eino lienee oi-
keassa, miehissä on enemmän
huumoria.

Rakila

Kurkijoki-säätiö järjestää Muistikuva -videokilpailun nuorille

Lähde mukaan tallentamaan elävää kurkijokelaista perinnettä! Kurkijoki-säätiö ja Perinne eläväksi –hanke kutsuvat kaikki alle 20-vuotiaat nuoret, joilla on perheen tai ystävien kautta yhteys Kurkijoelle osallistumaan videokilpailuun. Tehtävänä on haastatella Kurkijoella syntynyttä ihmistä ja videoida haastattelu.

Parhaat videot palkitaan

Kilpailuaikaa on 16.7.2012 asti, jolloin DVD-levyjen, joille videot on tallennettu, tulee olla Kurkijokelaisen toimituksessa. Kilpailun voittajat julistetaan elokuun pitäjäjuhilla. Kunkin sarjan voittaja saa 100 euroa ja parhaat videot kootaan DVD:lle. Tyyli on vapaa ja ohessa on vinkkejä haastattelun suunnitteluun.

Kilpailuohjeet

Kilpailutehtävä: Haastattele Kurkijoella syntynyttä sukulaista tai tuttua elämästä Kurkijoella. Kuvaa haastattelu videolle.

Kolme sarjaa: I Alle 12-vuotiaat: Lapsuustarina. Kesto 5–15 min
II 13–15 –vuotiaat: Koulutunteja ja lomapäiviä. Kesto 15–30 min.
III 16–20 –vuotiaat: Elämää evakossa. Kesto 30–45 min

Videon tiedostomuotoa ei ole rajoitettu, mutta sen pitää olla toimiva videotiedosto (eikä esim. editointiohjelman työtiedosto). Käytä parasta mahdollista kuvalaatuja, jota käytettävissäsi olevilla välineillä pysyy tekemään. Jos mahdollista, kannattaa käyttää kameran ulkopuolista mikrofonia, se ei kuitenkaan ole pakollista. Haastattelua saa leikata ja editoida, mutta lopputulos täytyy hyväksyttävä haastattavalla.

DVD:t tai USB – muistitikut toimitetaan Kurkijokelaisen toimitukseen (Koulukuja 7, 32200 Loimaa) 17.7.2012 klo 16 mennessä. Laita työsi yhteyteen nimesi, osoitetietosi ja puhelin- ja sähköpostiosoitteesi sekä ikäsi. Myöhässä toimitettuja kilpailutöitä ei huomioida. Kurkijoki-Säätiö saa oikeuden käyttää kilpailuun lähetettyjä töitä.

Lisätietoja kilpailusta saa Perinne eläväksi – hankkeen projektipäällikkö Niina Lehmusjärveltä, puh. 050 4036050 tai kurkijokimuse@kurkijoki.fi.

Viisi vinkkiä haastatteluun

1. Kerro haastateltavasi kanssa tarina.

Kiinnostavampia kuin lyhyet vastaukset pitkiin kysymyksiin ovat haastateltavan tarinat. Hyvässä haastattelussa pääosassa onkin haastateltava ja hänen tarinansa, ei haastattelija. Kysymyksillä viedään tarinaa eteenpäin, ei keskeytetä sitä. Pitkä tarina voi sisältää pienempiä tarinoita. Parhaat tarinat löytyvät, kun haastattelun tekoon varataan riittävästi aikaa.

2. Missä haastatellaan on yhtä tärkeää kuin ketä haastatellaan.

Haastattelu on hyvä valmistella etukäteen ja silloin haastattelupaikan valinta on tärkeää. Mieti haastateltavan kanssa paikka, jossa on rauhallista kuvata ja haastateltavan on helppo puhua. Paikka voi olla haastateltavan kotona, ulkona tai sisällä, paikka voi liittyä haastateltavan tarinaan tai kertoa jotain haastateltavasta. Haastattelussa voi olla mukana myös jokin tarinaan tai aiheeseen liittyvä esine tai valokuva. Muista, että joillakin julkisilla paikoilla, kuten kauppakeskuksissa ja kahviloissa, kuvaamiseen tarvitaan lupa.

3. Mieti kysymyksiä ja aiheita etukäteen.

Ennen haastattelua on hyvä miettiä, mitä haluat haastateltavalta kysyä ja mistä aiheista hän saattaisi tietää ja haluta puhua. Aiheita voivat olla esimerkiksi lapsuus, koulu, sota, harrastukset ja työ. Kysymyksillä taas johdatellaan aiheeseen. Kysymykset eivät saa olla liian laajoja. "Kerro lapsuudestasi" on liian laaja kysymys, sen sijaan voi kysyä esimerkiksi millaisia leikkejä haastateltava leikki, millaisia kotitöitä teki tai millainen hänen kotinsa oli. Haastattelua voi harjoitella ennen kuvaamista.

4. Haastateltava ei ole vain puhuva pää.

Haastattelu, jossa kuvataan koko ajan vain haastateltavan kasvoja, on tylsä. Mieti, miten saisit kuvattua haastateltavaasi niin, että mukaan tulisivat myös ilmeet ja eleet, käsien ja vartalon liikkeet. Haastateltavan ei myöskään tarvitse istua koko kuvauksen ja haastattelun aikaa paikallaan. Kannattaa harjoitella sekä lähikuvan että liikkuvan kohteen kuvaamista.

5. Itse koettu on tärkeämpää kuin toiselta kuultu.

Keskity haastattelussa siihen, mitä haastateltava on itse kokenut. Haastateltava osaa kertoa siitä kaikkein parhaiten. Kannattaa siis kysyä esimerkiksi: "Mitä perinteitä teillä oli kotona?" tai "Miten sinä lähdit evakoon?" kuin kysyä yleisesti perinteistä tai evakossa olosta. Haastattelun alussa tai lopussa on hyvä esitellä haastateltava tai antaa haastateltavan esitellä itsensä. Haastattelijan esittelykään ei ole pahasta. Muista kertoa haastateltavalle miksi ja mihin haastattelua tehdään. Haastateltavalta täytyy pyytää lupa paitsi haastatteluun myös haastattelun kilpailuun lähettämiseen ja julkaisuun. Julkaisulupa on hyvä pyytää kirjallisena myös tutulta ihmiseltä.

Kurkijokisia juttuja

Kotikonnuilla Ruskealassa

Vanhempieni, isovanhempieni ja esivanhempieni juuret ovat Kurkijoella. Siellähän minunkin juureni tietenkin ovat, mutta kotikontuni ja synnyinseutuni on Ruskealassa. Se on maailmankuulu vaaleanharmaata vähän laikukkaisesta marmoristaan. Kuuluisimmillaan se lienee Pietarin Iisakinkirkossa. Siellä on useita 18 metriä korkeita ja ympärysmitaltaan 6 metrisiä pylviä. Perimätiedon mukaan pylvääit veistettiin kokonaan valmiiksi Ruskealassa ja kuljetettiin Laatokkaa ja Nevaa pitkin rakennuspaikalle. Se miten nämä pylväsajat saatiin Ruskealasta Laatokalle on hämärän peitossa, yksi mahdollisuus on Ruokojärven Jänisjoen reitti.

Kotisuomessa Ruskealan marmori on upeasti esillä Eduskuntatalon portaikoissa ja Valtiosalin lattioissa.

Isäni työ rautatiealaisenä toi hänet Elisenvaaran asemalta Matkaselän asemalle.

Ruskelan marmorilouhos on nykyään viihtyisä nähtävyys ja vapaa-ajanviettopaikka.

Talvisodan jälkeisen lyhyen ajan asuimme Riihimäellä, josta kohta Matkaselän tultua vallatuksi jatkosodan alkuvaiheissa muuttimme luonnonkauniin Ruokojärven niemeen entiseen pumppuhuoneen

taloon.

Pumppuhuone oli vielä 30-luvun alkuvuosina toiminut höyrykoneella toimivan vesipumpun sijaintipaikkana. Vesipumpulla pumpattiin Ruokojärvestä vettä höyryveturien korkeaan ja

isoon vesisäiliöön. Höyryveturithan tarvitsivat paljon vettä toimiakseen kunnolla.

Pumppuhuoneen talon alkuperäistä käyttöä ei enää voinut tunnistaa perheemme sinne muuttaessa. Talossa oli tilava keittiö leivinu-

neineen, olohuone ja makuuhuone.

Talo oli sen verran syrjässä Matkaselän muusta asutuksesta, että esim. desanttivaaran vuoksi isäni oli jatkosodan aikana aina tietynlaisessa valmiustilassa kiväärillään ja pistoolillaan puolustamaan kotiamme yllätyshyökkäyksen varalta! Onneksemme sellaista ei koskaan tapahtunut, sen sijaan isäni osallistui suojeluskuntakollegoidensa kanssa muutamiin desantti- jahteihin ja niihin liittyviin taisteluihin.

Ruokojärven niememme, jota äitini sananikkarina kutsui Röhörannaksi aikalaisskelmä siteraten, oli kesäisin matkaselkäläisten suosima uimaranta. Siinä oli hyvä hiekkaranta ja hiekkapohja ylsi syvälle. Aurinkoisina päivinä rannalla pelattiin rantapallopelejä ja tietenkin otettiin aurinkoa.

Siihen aikaan oli ihan tavallista ja hyväksyttävää, että sukulaiset ja tuttavat piipahtivat kahville uinitretken yhteydessä. Niinpä

oli tapana, että äitini kuten muutkin perheenäidit leipoivat säännöllisesti pullaa. Piti kahvin kanssa pullaa olla, kun yllätysvieraat olivat lähes jokapäiväisiä! Tämä tapa on kauan sitten painunut unholaan karjalaisperäistenkin ihmisten keskuudessa.

Röhörannan pikkutila oli aika omavarainen. Oli pieni navettaliiterirakennus, jossa pidettiin yhtä lehmää, paria lammasta ja possua. Oli myös kasvi- ja kukkamaata, muistan vieläkin syyskesän astereiden loiston tupamme seinustalla. Heinää lemmellemme isäni niitti mm. ratavarsilta ja toi isoja heinäkuormia pyöränsä päälle lastattuina. Pullaa ei ollut mistään, kun Yrjö-ukki silloin tällöin lähetti jauhosäkin äitini leipomisiin.

Muistan elämän Röhörannassa aurinkoisena ja seesteisenä lapsuusaikana Yrjö- ja Marttiveljeni kanssa.

*Paavo S. Vepsä
Juuret Kurkijoella*

Vanhoja valokuvia

Kesällä 1941 lähti kurkijokelaismiehiä jatkosotaan. Kuvassa takana oikealla Antti Heinonen, hänen edessään Einari Rouhinen, siitä vas. Väinö Kirves. Tunnistatko muita?

Helvi Kiiski leikkaa Jouko Sarren hiuksia. Kuva: Sirkka Poutasen kokoamasta Kerttu Kyytisen albumista. Valokuvaaja on Pekka Kyytinen. Kuvan on toimittanut Tapio Nikkari.

JATKOSOTA

Kirjoita paluusta Karjalaan

Kesän aikana Kurkijokelainen julkaisee kirjoituksia paluusta takaisin omille asuinseuduille Jatkosodan aikana. Keväällä 70 vuotta sitten oli suurin muuttoalto.

Millaista oli palata? Mitkä olivat näkymät? Mitä tehtiin ensin? Oliko tietoa etukäteen, oliko koti pysyvässä vai tuhoutunut?

Mitä lapset tekivät? Millaista olivat lasten leikit? Mitä metsästä löytyi?

Kertokaa ja kirjoittakaa yksityiskohdista, tapahtu-

mista, ihmisistä....

Jäikö aikuisille aikaa harastaa?

Kirjoitukseen voitte liittää myös kuvia, palautamme ne kirjoituksen julkaisun jälkeen.

Kirjoitukset ja kuvat voi lähettää joko sähköpostilla tai kirjeitse. Jos kirjoitatte käsin, kirjoittakaa ihmisten ja paikkojen nimet mielellään TIKKUKIRJAIMIN, jotta sekaantumisen vaara vähentyisi.

Myy ilmoituksia Kurkijokelaiseen, saat runsaan provision yhdistyksellesi!

Kurkijokelaisen Pitäjäjuhlanumeron ilmoitusmyynnin Loimaan seudulla ovat luvanneet hoitaa Loimaa Karjalaiset. Voisiko yhdistyksesi myydä ilmoituksia

muualla Suomessa?

Pitäjäjuhlanumero ilmestyy 10.8. juuri ennen juhlia.

Toki otamme mielellämme ilmoituksia myös muihin numeroihin.

Toimituksesta löytyy ilmoitusmyyntimateriaalia, jonka pohjalta on helppo lähettää keräyskirjeille.

Ota yhteyttä, kerron asiasta enemmän!
p. 050-5213336

Kurkijoen 66. Pitäjäjuhlat

11.-12.8.2012 Loimaan yhteiskoululla

Lauantaina 11.8.

Iltapäivällä mahdollisuus sukuseurojen ja muiden ryhmien kokoontumiseen koulun tiloissa (kts. ilmoituksen alaosa)

klo 17-19 ruokailumahdollisuus koululla

klo 19.00 Muistojen ilmatat (10 €)

Sunnuntaina 12.8.

klo 10.00 Messu Loimaan kaupunginkirkossa

klo 11.30 Lounas yhteiskoululla

Luentoja

klo 14.00 Päiväjuhla (10 €)

Majoitusta voitte kysyä mm.

Loimaan evankelinen kansanopisto
02-7627217

Loimaan Seurahuone, 02-76365100

Sukuseurojen ja ryhmien kokoukset

Sukuseuroilla ja muilla ryhmillä on mahdollisuus kokoontua lauantaina iltapäivällä koulutiloissa. Ilmoita ennakkoon toimitukseen ryhmäsi kokoontumisesta ja osallistujien lukumäärästä.

Kokoontumisen hinta 10 €/henkilö sisältää myös Muistojen iltamien lipun.

Tarvitsemme apuasi!

Meiltä puuttuu henkilö, joka

1. osaisi hoitaa yksinkertaista äänentoistoa

2. säestäisi päiväjuhlassa Karjalaisten laulun, Maamme-laulun ja Varsinais-suomalaisten laulun sekä avausmarssin lippujen saapuessa

Ota yhteyttä
p. 050-5213336

Tavataan
juhlilla!

Kurkijoki-Säätiö

Loimaan, Mellilän ja Vampulan Karjalaiset
Kurkijoen martat

Kurkijoki-Seura

Jatkoa sivulta 1

Paikat ja tavat tutuiksi

Kävimme matkan aikana Sortavalassa, Ruskealassa, Kurkijoella, Viipurissa sekä Käkisalmissa. Ruskealassa sijaitsi hieno marmorikanjoni, josta oli viety paljon marmoria Pietariin. Viipurissa vierailimme vasta matkan loppumetreillä. Siellä kiertelimme kauppahallissa ja ostoskeskus Karusellissa, joista mukaan tarttui myös perinteisiä tuliaisia ja matkamuistoja, muun muassa maatuskoja, venäläisiä huiveja ja suklaata.

Koulunkäynti ei paljoa eronnut omastamme. Tosin tunneilla ei viitattu, vaan vastaukset sanottiin viittaamatta. Vaikka opettaja ei puheenvuoroja jakanutkaan, järjestys säilyi luokissa ja oppilaat kuuntelivat toisiaan. Koulu oli yllättävän samanlainen kuin oma koulumme. Tämän saimme tuntea myös vieraillessamme Kurkijoella vanhan koulurakennuksen sokkeloisilla raunioilla. Oli mielenkiintoista miettiä, että molemmat koulut ovat saaneet sieltä alkunsa.

Venäjän kieltä ja uusia ystäviä

Puhuimme sekaisin englantia ja venäjää. Kielimuurin tullessa vastaan käytimme tarvittaessa myös elekieltä ja sanakirjoja. Oli kuitenkin hieno huomata, että vaikka selkeä yhteinen kieli puuttuikin, asiat saatiin melkein aina selvitettyä. Kaikkien mielestä venäjän kielen taidot kehittyivät ja kielen puhumiseen sai luottamusta, kun sitä sai puhua käytännössä.

Illat kuluivat venäläisten nuorten kanssa pelailessa ja naureskellessa. Hauskaa oli, vaikka kaikkia vitsejä eivät molempien maiden nuoret aina ymmärtäneetkään. Viimeisenä iltana oli vanhempien järjestämä illanvietto koululla. Illan aikana kuulumme oppilaiden musiikkiesityksiä, lauloimme sekä venäjäksi että suomeksi, söimme hyvää ruokaa, pelailimme, juttelimme ja pidimme hauskaa.

*Elisenvaaran koulun portailla.**Tiia ja Amanda Sortavalassa.***Aika kului liian nopeasti**

Viikon aikana jokainen tunsu tulleen osaksi omaa isäntäperhettä. Vaikka meillä Suomessa ei ole tapana antaa lahjoja vieraan pois lähtiessä, niin Venäjällä se on yleinen tapa. Perheet antoivat meille parastaan koko viikon ajan ja vielä pois lähtiessä matkalaukkumme olivat täynnä tuliaisia ja viemisiä kotiin sekä eväitä pitkälle matkalle.

Aika Elisenvaarassa vierähti aivan liian nopeasti. Pois lähtiessä olo olikin erittäin haikea; yhtä aikaa onnellinen siitä, että viikko oli ollut niin ihana ja surullinen siitä, että joutui lähtemään pois. Olemme pitäneet yhteyttä matkan jälkeen ja pidämme varmasti jatkosakin.

Matka oli mahtava ja se

ylitti odotuksemme reippaasti. Osa meistä pystyisikin kuvittelemaan jopa tulevaisuutensa Venäjällä, ja kaikki haluavat ehdottomasti matkustaa sinne uudestaan. Toiveissa olisikin uusi matka Venäjälle meidän nuorten kesken kesän aikana, sillä haluamme tavata kaikki ihmiset ja kokea matkan tunnelmat uudestaan mahdollisimman pian. Matka oli ainutlaatuinen kokemus meidän kaikkien elämässä ja muistamme sen varmasti koko elämämme ajan.

Tekijät: Amanda Kaila, Nella Kuisma ja Pauliina Rantanen

Kiitämme Kurkijoki-Säätiötä ja Suomi-Venäjä-Seuran Loimaan osastoa matkamme tukemisesta.

*Amanda, Pauliina ja Tiia nauttimassa borssikeittoa ja muita venäläisen keittiön herkkuja koululla.**Pauliina, Verner, Amanda ja Tiia tutustumassa koulun raunioihin Elisenvaarassa.**Nella, Verner, Amanda, Tiia, Pauliina ja Emilia koulun raunioilla Elisenvaarassa.*

to-su 16.-19.8.2012

Kurkijoki nuorten silmin

Kurkijoki-Säätion nuorisotoimikunta järjestää osana elokuun lukijamatkaa omaa ohjelmaa erityisesti nuorille. Luvassa on muun muassa piknikkiä rannalla, patikointia, valokuvausta ja erikoisohjelmanumerona Jouni Rouhaisen Kurkijoki Underground -kierros.

Matkan ohjelma tarkentuu vielä kevään ja alkukesän aikana ja siitä saa lähettää toivomuksia Kurkijokelaisen toimitukseen.

Nuorten matka järjestetään osana Kurkijokelaisen lukijamatkaa 16.-19.8. Lukijamatkan ohjelman löydät Kurkijokelaisesta tai osoitteesta www.kurkijoki.fi. Lisätietoja matkasta saat myös Kurkijoen Facebook-sivun kautta.

Ilmoittautumiset KURKIJOKELAISEN TOIMITUKSEEN 12.6. mennessä. Ilmoittautumisia otetaan vastaan tiistaisin ja torstaisin klo 9–14, puh. 050 521 3336.

Hinta 290 € + ryhmäviisumi tarvittaessa 63 €.

Matkan hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut, aamiaiset ja yhden lämpimän aterian/päivä pl. sunnuntai.

Vinkkaa reissusta jälkipolville!

Pekka Kyytisen POSTIKORTIT

Talvikuvia: • Pieni hiihtäjä • Joulupuu • Rekiäjelu
Kesäkuvat: • Kevätkirkko • Kesänuotalla • Aitan ovella
• Rantavaja Laatokalla • Elopellolla

Hinta 1 €/kpl
+ postituskulut
Tilaa toimituksesta

60 Kurkijokelainen VUOTTA SITTEN...

Muistatteko - ? E.J. Paavola

Muistatteko tunnelmia soti-en jälkeen?

Pohjois-Suomi saksalaisten hävittämänä, puolimiljoonainen siirtoväki evakossa ja siitä 45 000 talonpoikaisperhettä asuttavana pienentyneen isänmaan rajojen sisälle, elintarvikepula, kaiken pula. Vain pohjanahkaa riitti sillä kengänpohjat tehtiin puusta.

....Ylen monet olivat silloin huolet, paljon murheita, yllin kyllin ylivoimaisilta näyttäviä esteitä, vaikkei niitä olisi liioiteltukaan. Kaikki näytti toivottomalta. Synkän musta pilvi peitti tulevaisuuden.

Mutta kolmessa neljässä vuodessa kohosi tuhottu

Lappi entistä ehompana, huolimatta lähes kaikkien rakennustarvikkeitten puutteesta, huolimatta pohjolan lyhyestä rakennuskaudesta, ylettömistä kuljetusvaikeuksista ja miinavaarasta, jonka uhrien luku ensimmäisenä jälleenrakennuskesänä oli huomattava.

Niin ikään siirtoväen asuttaminen monista vaikeuksista ja eräistä erehdyksistä huolimatta suoritettu ulkomaillakin ihmettelyä herättäneellä nopeudella.

.....

Tämäkin on muistamisen arvoista.

Kurkijokelainen N:o 21.
– 1952, lauantaina toukokuun 31. p:nä.

Sanomalehti

LUKIJAMATKAT 2012

II Valamon luostari-Kurkijoki

ke-su 6.-10.6.

1 PERUUTUSPAIKKA oman viisumin omaavalle, ilmoittautuminen heti.

Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut **450 €** sisältäen matkaohjelman ja ruokailut

Viisuminhankintaa varten pitää täyttää viisuminanomuskaavake ja liittää mukaan 1 kpl passikuvia sekä kopio voimassaolevan passin kuvasivusta.

Passin tulee olla voimassa vähintään 6 kk matkan jälkeen.

Viisumianomuskaavakkeen voi tilata toimituksesta puhelimitse tai poimia mm. Neva Toursin sivuilta: www.turunnevatours.fi

III Kurkijoki

to-su 16.-19.8.

Alustava matkaohjelma:

torstai: Loimaa-Helsinki-Rajahovi-Viipuri-Käkisalmi-Kurkijoki

perjantai: kiertoajelu Kurkijoella

lauantai: kotiseutumattojen päivä

sunnuntai: Kurkijoki-Käkisalmi-Viipuri-Helsinki-Loimaa

Majoitus: Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin hotellissa"

2-4 hengen huoneissa ja tarvittaessa kotimajoituksessa

Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.

Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut

290 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut

+ tarvittaessa ryhmäviisumi **63 €**

Ilmoittautumiset KURKIJOKELAISEN TOIMITUKSEEN, matka III 12.6. mennessä.

Ilmoittautumisia otetaan vastaan tiistaisin ja torstaisin

klo 9-14, puh., 050-521 3336

Ilmoittautuneille postitetaan tarkempi matkaohjelma ennen matkan alkua.

Muutokset alustavaan ohjelmaan mahdollisia.

Vastuullinen
matkanjärjestäjä:

Turun NEVA TOURS OY

Kurkijoen 1. kyläkirja

ALHOLAISTA HISTORIAA

yli 350 sivua!

Hinta 25,00 + postituskulut

Tilaa toimituksesta:

050-5213336 tai

toimitus@kurkijoki.fi

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeus-turva-asioita.

Asianajotoimisto
HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalankatu 9–11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto
JARI HEIKMAN OY

asianajaja, varatuomari
Jari Heikman
varatuomari
Rickard Grönqvist
Turuntie 8–14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

Murteella

- Vastaukset
1. aikaa saapa, tiivis lihane
2. lapsen kieli
3. kolo
4. lapsen kakka
5. esim. väärin peluu, petkus
6. samanlainen
7. eilen, muistan An'tiätinän sanoneen
8. vaihdetaan
9. häiriö, virhe, töppäys
10. pyykinpesu
11. hitto

Murresanat koonnut Anja

28 000 valkolakkia ja miljoona ruusua

Taas on aika painaa valkolakki päähän ja etsiä uutta suuntaa tulevaisuuteen. Noin 28 000 juhlii ylioppilaaksi pääsyä, noin 1700 koki karvaan kohtalon ja sai hylätyn maininnan.

Alla Loimaan lukion ja Elisenvaaran lukion uudet ylioppilaat, joista yhdelle kurkijokelaistaiselle Kurkijoki-Säätiö perinteisesti myöntää stipendin.

Tänä vuonna ensimmäistä kertaa myös muista lukioista valmistuneilla oli mahdollisuus stipendin hakuun.

Stipendiaatit julkaistaan seuraavassa lehdessämme.

Elisenvaaran lukio

Aalto Johanna
Achrén Fanny
Ahlqvist Adina
Hiltunen Toni
Hollmen Lotta
Hurme Veera
Hurttila Emma
Ilmanen Jukka
Järvinen Joel
Kaunismäki Maria
Ketola Lauri
Kettunen Ella
Kiiski Tuomas
Knuutila Sari-Anna
Kyllinen Jessica
Laaksonen Markus
Lahtinen Riku
Luoma Markus
Luoma Toni

Manelius Riku
Mäkelä Anne-Maaret
Niinimäki Ria
Nuolemo Tytti
Pauna Mikko
Prami Markus
Putus Sanni
Rantanen Lauri
Rasilainen Anna-Kaisa
Saarnio Janina
Sahla Sanna
Salminen Iina
Saura Aleks
Siikarla Juulia
Siikarla Kustaa
Simola Maija
Soisalo Tuuli
Thurén Milka
Tuuppa Sanni
Uimonen Timo
Virta Johanna
Virtanen Annika
Virtanen Teemu
Vuori Ville

Loimaan lukio

Aaltonen Klaus
Guevara Acer
Haapanen Rasmus
Hannula Annika
Harteela Mikko
Heikkilä Janni-Maria
Hollo Jaakko
Juhasz Veronika
Julkunen Jani
Järnberg Riina
Kalttonen Juuso
Kapanen Amanda
Kaunisto Minna
Kivistö Mari

Kojo Henna
Kopra Juho
Korte Ville
Kotiniemi Jenny
Kreivilä Mira
Kreivilä Tommi
Kultanen Kalle
Kurppa Risto
Kylliäinen Aleks
Kylliäinen Markus
Kärkkäinen Alina
Käyhkö Sofia
Köylijärvi Marjut
Laine Elli
Larina Anastasia
Larkovuo Aleks
Lehtinen Atte
Lehtinen Jenna
Lehtinen Julia
Leino Riikka
Leppäkorpi Mervi
Lieskivi Valtteri
Lindholm Jenna
Lähdemäki Taina
Markkula Jani
Matintalo Petri
Mattila Joel
Mikkola Matti
Muhonen Paavo
Mäkelä Janni
Mäki Etta
Mäki Sanna
Mäkimattila Hanna
Mäkinen Mirka
Mörsky Eeva
Mörsky Mikko
Niemi Taruliina
Nikkanen Markus
Nurmi Joel
Paltta Susanna
Paukkio Milja
Paunu Antti

Kukkainfo

Peiponen Suvi
Puisto Johanna
Raikkonen Antti
Rauhala Henna
Retulainen Ella
Riikonen Miikka
Rinne Satu
Rinne Viivi
Rissanen Julia
Rouhiainen Rosa-Maria
Rouvali Jenni
Ruuth Juhani
Saarikallio Jussi
Saastamoinen Eero
Salminen Minna
Salonen Mona
Skogström Leena
Sulkanen Joel
Suomela Lauri
Suominen Heidi
Suominen Ida
Suonpää Eetu
Säteri Turkka

Taskinen Janita
Tattinen Teemu
Tikakoski Iida-Maria
Tuominen Olli
Tuomisto Antti
Tuomola Niina
Uuppo Iida
Vainio Elina
Vanha-Perttula Elli
Varho Santeri
Virtanen Anna
Vuorinen Henna
Välimäki Laura
Yli-Puntari Sanni

Luettelosta puuttuvat sellaiset tutkinnon suorittaneet, joilta puuttuu lukion kurssija sekä myös ne, jotka ovat jo viime vuonna suorittaneet tutkinnon ja vuoden aikana lukion kurssit.

Onnittele valmistuneita, ilmoita perhetapahtumista...

Kevätaika on valmistuneiden ja valkolakkien juhla-aikaa. Kesällä vietetään häitä ja rippijuhlia, syntymäpäiviä ja kastejuhlia juhlitaan läpi vuoden. Kurkijokelainen on kaikkien kurkijokelaisten ja hiitolaisten oma ilmoituslehti. Onko sinulle tulossa perhejuhlat tai valmistujaisjuhlat, lakkiaiset, rippijuhlat, häät, syntymäpäivät...? Julkaisemme mielellämme henkilöiden, joiden juuret johtavat Kurkijoelle tai Hiitolan, perhe- ja valmistujaisilmoituksia. Mukavaa, jos voit liittää uutisen yhteyteen myös valokuvan joko liitetiedostoina tai postitse lähetettynä.

Valmistumis- ja perheutiset julkaistaan maksutta. Seuraava lehtemme ilmestyy 8.6. Siihen tulevien onnitte-
telujen tulisi olla toimituksessa viimeistään 5.6, joten ehditte saada lehteen vaikka uuden ylioppilaan tai juuri valmistuneen kuvan.

Surun kohdatessa kuolinilmoitus kertoo tapahtuneesta. Välitämme kuolinilmoituksia myös lähialueen paikallislehtiin. Kuolinilmoitukset ovat maksullisia, mutta niidenkin hinta on edullinen verrattuna moniin muihin lehtiin.

Ota Kurkijokelainen-lehti mukaan elämäsi tapahtumiin!

**Kurkijokelaisen,
hiitolaisten ja karjalaisen
hengen vaalija.**

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa
kuukaudessa ilmestyyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain **44** eur. Tilattuna n. 1,80 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjekuussa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijoki.fi tai kurkijokelainen1@gmail.com

Tilaa Kurkijokelainen lahjaksi

viereisellä tilauskortilla tai soittamalla toimitukseen p. 050-5213336

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA

**LOIMAAN
MUSIIKKI**

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoinna:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

